

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

XI. Non me demergat tempestas aquæ, neq[ue] absorbeat me profundum.
Ps. 68.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Non me demergat tempestas aque, neq;
absorbeat me profundum. Psal. 68.

C. Blancus f.

X I.

Non me demergat tempestas aquæ, neq; absorbeat me profundum. *Psalm. 68.*

O *Nimis instabilis dubij incostantia Ponti,
 Qui tot pellicibus carbasa fallis aquis!
 Nempe fluis vitreis refluisque argenteis undis,
 Mentiturque tuus dura metalla liquor.
 Nonnumquam placidus, tacita stas more paludis,
 Nec magis vlla lacu stagna modesta iacent.
 Sapè tibi horrificat vix summum fluctibus æquor,
 Cum leuis exiguo stringitur vnda Noto.
 Mobilibusque salit circum caua ligna choreis
 Subsiliuntque leui vela petulcarate.
 Quin sinis æratis findi freta mollia rostris,
 Utque tibi canas tonsa flagellet aquas:
 Nunc, velut è duro rigeant tibi terga metallo,
 Tot tereris remis, terra quot ipsa rotis.
 Et tua; ne qua parte fides suspecta labore,
 Marmora perspicuo pandis aperta sinu:
 Ceu Crystallineo nequeat fraus esse profundo,
 Aut fieri vitreo nullus in amne dolus.
 Ecce vbi disincta iam non tenet anchora puppem.*

E 4 Anraque

Auraque remigio prona secundat iter?
 Quàm citò deserto discessit littore pinus.
 Et iam nulla domus, nulla videtur humus;
 Improvisa ratem medio circum equore cingunt,
 Hippotadae laxis agmina missa cauis.
 Non secus ac seua seruus damnatus arena
 Opprimitur Libycis praeda voranda feris.
 Aut nemorum latebris deprehensus fortè viator,
 Prædonum subito cingitur orbe latus.
 Tum surgit tumidis præsagum fluctibus æquor.
 Venturoque tremat discolor unda metu:
 Mox ubi decertant simul Africus & simul Eurus,
 Et notus & Borea; incubuere salo;
 Finditur abruptus varia in diuortia pontus,
 Distrahit ut fluctus quæque procella suos.
 Et patet horrendo præceps Neptunus hiatu
 Mersurus pelago circumeunte ratem.
 Heu! gemit hic tumido pèdens trabs anxia fluctu,
 Et perit, undecima si prior unda venit.
 Aut hæc, aut similis salis est fallacis imago.
 Tam citò de placido seua fit unda mari.
 Sed mihi, mentito simulata est fabula ponto,
 Non ego de vestris, Tethy, querebar aquis.
 Nec mihi de rapidis, qui torquent æquora, ventis,
 Nec mihi de regnis, Aeole, verba tuis.

Nec

Nec mihi de leuibus, temerarie Typhy, carinis
 Ire quibus liquidum primus es ausus iter.
 A patrio numquam soluit mea littore puppis;
 Nec vidi virides, Numina salsa, Deos;
 Nec ventos didici, neque ventis vela tetendi,
 Qui facit hanc artem, quam facit, arte luat.
 Quem cecini pontus mea vita, simillima ponto est,
 Quaeque tulit puppis, illa ego puppis eram.
 Aeolidae magno stantes circum agmine fratres,
 Sunt animi motus, gens violenta, mei.
 His ventis, hac naue, per haec ego cerula currens,
 Tot sensi humanis rebus inesse vices.
 O fallax nimium mendaci vita sereno,
 Quae nigra de letis tam cito regna facis?
 Nulla deest Venerum tibi copia, nulla leporum,
 Omnia blandiis letitiisque fluunt.
 Dum ferit intus amor, venisque agitata libido,
 Triste nihil, fraudem fraude tegente, patet.
 Ast modo, cum stygio vitiorum, erumpere fluctu,
 Hisque animum ventis afferuisse lubet,
 Tunc videt, heu! quanto fuerit mens hausta profundo
 Quoq; gemit, scelerum quam graue sentit onus.
 Atq; utinam! ut liquidis Pelagi q mergitur undis,
 Exerit Oceano terque, quaterque caput,
 Sic imo scelerum mersus semel aequore mentem,
 Submer-

Submersas superis tendat ab amne manus?
 Sed velut in tetrum terræ delapsus hiatus,
 Quem simul & putei tracta ruina tegit;
 Aut gelidas fracto subiit qui marmore crustas,
 Nequicquam obstructo flumine tentat iter:
 Non aliter, prono scelerum qui vortice raptus
 Vix tulit à superis, vnus & alter, opem.
 Aspicias, ut certem pugnantibus, vna, duobus;
 Bella mouente Noto, bella mouente salo?
 Aspicias ut caput hoc propè mergat & Auster &
 vnda,
 Iamque necaturas ducere cogar aquas?
 Aspicias hanc animam gemino succumbere fato?
 Nec tua sunt velis astra secunda meis?
 Ascipe nec rabido luctantem desere ponto,
 Naufraga nec medio lina relinque freto.
 Tende manum potius misere, Palinure, natanti,
 Et mento digitos subde vocate tuos.

AMBRO-

AMBROSIVS

Apolog. posteriori.

Pro David cap. 3.

Magnam faciunt tempestatē multitudi-
nes cupiditatum, quæ velut in quodam
Freto corporis nauigantem hinc, atque inde
perturbant, vt gubernator sui esse animus non
possit.

Quis